

poczatektekstu

[Przewodniczący 00:00:00.481]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 4 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach w sprawie z powództwa J. B., E. B., A. M. oraz A. B. (1) przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. o zapłatę zasądził od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. na rzecz J. B. kwotę 62 złote 5 groszy z ustawowymi odsetkami od 23 października 2015 roku do dnia zapłaty, E. B. kwotę 195 złotych 90 groszy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2015 roku do dnia zapłaty, A. B. (1) kwotę 384 złote 71 groszy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia dwa..., 23 października 2015 roku do dnia zapłaty. Po drugie oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Po trzecie zasądził od pozwanej na rzecz J. B. 23 złote 50 groszy, E. B. 70 złotych 50 groszy, A. B. (1) kwotę 141 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Po czwarte nie obciążył A. M. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanej. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się pozwana Spółdzielnia. Wyrok zaskarżyła w zakresie punktu 1, 3 i 4. Wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego artykułu 213 paragraf 2 kpc, dwie..., w związku z 233 paragraf 1 kpc przez nazbyt dowolną ocenę materiału dowodowego w oderwaniu od zasad doświadczenia życiowego i logicznego wnioskowania polegającą na nieuprawnionym uznaniu, że powodowie udowodnili fakt zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu (...)ch osób od dnia 14 lutego 2011 roku w sytuacji, gdy zgodnie z Regulaminem Spółdzielni powodowie powinni udokumentować fakt niezamieszkiwania osób w tym lokalu a w konsekwencji błędnemu przyjęciu, że powodowie mają w stosunku do pozwanego nadpłatę w wysokości 400 złotych 16 groszy tytułem utrzymania ciepłej wody oraz napła..., nadpłatę w wysokości 831 złotych 34 grosze tytułem opłaty za wyzós, wywóz śmieci w sytuacji, gdy powodowie nie udokumentowali w żaden sposób zamieszkiwania pozwanych poza przedmiotowym lokalem, naruszenie artykułu prawa materialnego artykułu 411 punkt 1 kc w sytuacji, gdy J. B. spełniając świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany zaś spełnienie świadczenia nie nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub wykonania nieważnej czynności prawnej. Po trzeci błąd w ustaleniach faktycznych polegających na uznaniu wbrew wyraźnym w tym zakresie dowodom zgromadzone w postępowaniu, że powodowie udowodnili fakt zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu (...)ch osób, a w konsekwencji błędnemu przyjęciu, że powodowie mają w stosunku do pozwanego wyżej wymienione nadpłaty oraz, że powód J. B. spełniając świadczenie nie wiedział, że nie jest zobowiązany do tego świadczenia w sytuacji, gdy z zeznań świadka oraz złożonych pism 14 lutego 2011 wynika, że J. B. spełniając świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany a spełnienie świadczenia nie nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub wykonaniu nieważnej czynności prawnej. I w oparciu o te zarzuty wnosi się o zmianę zaskarżonego wyroku w części zaskarżonej poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest bezzasadna. Uwzględniając, iż kontrola zastosowania norm materialno-prawnych może być odnoszona wyłącznie do niekwestionowanych ustaleń faktycznych, w pierwszym rzędzie należy odnieść się do zarzutów natury procesowej skoro wnioski w tym względzie wyznaczają kierunek dalszych rozważań. Apelacja, jako bezzasadna jest, podlega oddaleniu. Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne jak również następnie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego. W pierwszej kolejności za całkowicie chybione należało uznać podniesiony przez apelującą zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa procesowego, to jest artykułu 233 paragraf 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów dokonanej wybiórczo wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego. W myśl artykułu 233 paragraf 1 kpc Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji czy została wykazana prawdziwość faktu, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem Sądu jest tu dokonanie określonych ustaleń faktycznych pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. Ocena wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądenia w części obejmującej ustalenie faktów, ponieważ obejmuje rozstrzygnięcie o przeciwnych twierdzeniach stron, na podstawie własnego przekonania Sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia ze świadkami, stronami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie

narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. W kontekście powyższych uwag należy stwierdzić, że wbrew stanowisku skarżącej przeprowadzona przez Sąd I Instancji ocena dowodów odpowiadała zasadom powołanego wyżej przepisu Ustawy zaś wszechstronna analiza materiału dowodowego pozwoliła dokonać temuż Sądowi prawidłowych ustaleń, co do liczby osób zamieszkujących w przedmiotowym lokalu jak i powiadomienia pozwanej o tym fakcie. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że w dniu 14 lutego 2011 roku J. B. na piśmie powiadomił pozwaną, iż faktycznie w lokalu zamieszkują 2 osoby. W kolejnym piśmie z dnia 15 lutego 2011 roku wyjaśnił, że zamieszkuje jedynie A. B. (2) i A. B. (1) oraz wskazał, gdzie zamieszkują pozostałe osoby. Pisma te, co wynika z prezentaty strony pozwanej, zostały pozwanej Spółdzielni doręczone. W tej sytuacji Sąd Rejonowy zasadnie przyznał rację podwodom, że zgodnie z Regulaminem Spółdzielni opłaty stałe powinny być liczone od 2-ch a nie 6-cu osób. Zarzut naruszenia artykułu czternaś..., 411 punkt 1 kc jest bezzasadny. Zgodnie z tym przepisem nie można żądać zwrotu świadczenia, jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był do niego zobowiązany. Trafnie przyjął Sąd Rejonowy, że przesłanka ta nie została w sprawie spełniona. Prawidłowe ustalenie wymiaru czynszu należy, bowiem do obowiązku pozwanej Spółdzielni, jako podmiotu zajmującego się tym fachowo i ciężar nieprawidłowości obciąża w tym zakresie Spółdzielnię. W konsekwencji Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, że doszło do bezprawnego wyegzekwowania mimo skutecznego potrącenia od J. B. kwoty 62 złote 50 groszy, E. B. kwoty 195 złotych 60 groszy i A. B. (1) kwoty 394 złote 71 groszy. Podzielić należy również stanowisko Sądu Rejonowego w całości, co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 4-tym mianowicie rozstrzygnięcia o kosztach procesu, co do A. M.. W tym zakresie Sąd Rejonowy trafnie zastosował dyspozycję przepisu artykułu 102 kpc. W konsekwencji apelacja, jako bezzasadna z mocy artykułu 385 kpc podlega oddaleniu.

[koniec 00:09:31.339]